

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117223289
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117223289.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Andrey Galdunovej vo veci žalobcu: Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie 13, IČO: 44 518 684, proti žalovanému: A.. Z. T., súdny exekútor, so sídlom v E., Š. XX, IČO: 35 546 956, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/35/2017-152 zo dňa 9. novembra 2017

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

N e p r i z n á v a stranám náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) uznesením označeným v záhlaví zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby :

- súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa prijímania zrážok zo mzdy a iných príjmov zrážaných v prospech žalobcu prostredníctvom svojho účtu,
- uložil povinnosť žalovanému v každom jednotlivom prípade exekúcie vykonávanej žalovaným v prospech žalobcu zdržať sa prijímania odmeny a náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času až do doby, pokiaľ nebudú žalobcovi v danom jednotlivom prípade exekúcie poukázané finančné prostriedky v pomere 76 % z celkom vymoženej sumy pre žalobcu a 24 % z celkom vymoženej sumy pre žalovaného,
- uložil Sociálnej poisťovni, aby sumy zrazené na základe exekučných príkazov vydaných súdnym exekútorom A.. Z. T. v prospech žalobcu alebo v prospech Bytového podniku mesta Košice, príspevková organizácia, poukazovala na účet žalobcu IBAN : K. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX,
- uložil Československej obchodnej banke, a.s., Fio banke, a.s., mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, OTP Banke Slovensko, Poštovej banke, a.s., Prima banke Slovensko, Sberbank Slovensko, a.s., Slovenskej sporiteľne, a.s., Tatra Banke, a.s., Tatra banke, a.s., odštepny závod Raiffeisen banka, UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s., Všeobecnej úverovej banke a ZUNO BANK AG, organizačná zložka, aby sumy zrazené na základe exekučných príkazov vydaných súdnym exekútorom A.. Z. T. v prospech žalobcu alebo v prospech Bytového podniku mesta Košice, príspevková organizácia, poukazovali na účet žalobcu vyššie uvedený.

2. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že podal súdnemu exekútorovi A.. Z. T. (žalovanému) v rokoch 2003 až 2008 návrhy na vykonanie exekúcie ohľadne 3954 exekučných titulov, pričom zistil viacero pochybení, z ktorých najzávažnejším je, že žalovaný zdržiava vymožené sumy, a teda nepoukazuje prijaté plnenia bezprostredne po ich vymožení v súlade s Exekučným poriadkom a v celej prislúchajúcej výške. Doposiaľ mu takto žalovaný spôsobil škodu vo výške 50.114,89 € a napriek žiadosti žalobcu naďalej prijíma vymožené finančné prostriedky od vyššie uvedených inštitúcií priamo na svoj účet. V záujme predídania vzniku ďalšej škody preto navrhol nariadiť vyššie uvedené neodkladné opatrenie.

3. Súd s poukazom na ust. §§ 324, 325 ods. 1,2, 326 ods. 1,2, 328, 329 ods. 1 CSP dospel k záveru, že nie sú splnené všetky zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, lebo žalobca neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, teda, že bez neodkladnej úpravy pomerov bude jeho právo ohrozené, prípadne že hrozí škoda na jeho právach. Žalobca nepreukázal, že je potrebné dočasne upraviť pomery medzi stranami ani obavu z ohrozenia exekúcie. Žalobca nepredložil súdu ani dôkaz o uzavretí zmluvy o vykonaní exekúcie so žalovaným a pokiaľ ide o tvrdenú výšku škody, k tejto dospel iba vlastným šetrením, pričom nepreukázal, ako k tejto sume dospel, ani že konaním žalovaného mu bola spôsobená škoda. Keďže žalobca žiadnym spôsobom neosvedčil reálne a bezprostredné konanie žalovaného v rozpore s Exekučným poriadkom, neosvedčil, že existuje nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

4. O trovách tohto konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a stranám sporu náhradu trov konania nepriznal, lebo úspešnému žalovanému trovy konania nevznikli a neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

5. Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol zmeniť napadnuté uznesenie tak, že súd nariadi neodkladné opatrenie v súlade s jeho návrhom. Trval na tom, že osvedčil nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy, ako aj konanie žalovaného v rozpore s Exekučným poriadkom. Spolu s návrhom predložil dôkazy, z ktorých jednoznačne vyplýva, že žalovaný v rozpore s ust. § 36 ods. 8 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 (ďalej len Exekučný poriadok) prijal peňažné prostriedky a tie nepoukazoval na účet žalobcu ako oprávneného. Predložil správy zo Sociálnej poisťovne, v ktorých je uvedené, koľko prostriedkov v jednotlivých prípadoch bolo poukázaných na účet žalovaného. K dnešnému dňu žalobca zistil, že žalovaný mu zadržoval v rozpore s Exekučným poriadkom sumu 96.025,48 €. Žalovaný pritom vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdil uvádzanú existenciu a výšku finančných prostriedkov, keď uviedol, že finančné rozdiely uvádzané žalobcom budú preúčtované do plnenia po právoplatnosti uznesenia exekučného súdu o zmene exekútora. Žalovaný teda sám potvrdil, že žalobcovi zadržava finančné prostriedky a tým je osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Žalovaný potvrdil aj to, že medzi stranami bola v každom exekučnom spise uzavretá zmluva o vykonaní exekúcie. Potvrdil aj to, že boli mu doručené doklady preukazujúce právne nástupníctvo žalobcu po Bytovom podniku mesta Košice, príspevková organizácia a aj napriek tomu žalovaný nepodal návrh na zmenu oprávneného v zmysle § 37 ods. 3 Exekučného poriadku. Tieto návrhy následne podal žalobca spolu s návrhom na zmenu exekútora. Zistené pochybenia a nezrovnalosti pritom vychádzajú z porovnania správy o stave jednotlivých exekučných konaní, podanej súdnym exekútorom dňa 13.1.2017 a 24.8.2017. Od júla 2017 žalovaný výrazne obmedzil zaslanie vymožených súm a v mesiaci november 2017 nepoukázal na účet žalobcu žiadnu sumu. Za tejto situácii vydaním neodkladného opatrenia možno zabrániť vzniku ďalšej škody, a to tak, že nebudú vymožené finančné prostriedky poukazované na účet žalovaného, ale na účet žalobcu. Žalovaný bol výzvou z 9. októbra 2017 vyzvaný, aby v súlade s § 96 ods. 3 Exekučného poriadku boli vymožené sumy zasielané priamo na účet žalobcu a zároveň žalovanému oznámil, že viac nesúhlasí ani s vykonávaním zrážok prostredníctvom účtu žalovaného. Napriek tomu žalovaný následne doručil žalobcovi exekučný príkaz na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu v banke na účet žalovaného. Žalovaný teda koná svojvoľne a v rozpore s Exekučným poriadkom, čím je daná naliehavá potreba úpravy pomerov.

6. Žalovaný sa k podanému odvolaniu, ktoré mu bolo doručené dňa 4.12.2017, nevyjadril.

7. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalovaný vyjadril na výzvu súdu prvej inštancie podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 7.11.2017.

8. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatneného odvolacieho dôvodu (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

9. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým majú byť uložené súdnemu exekútorovi a tretím osobám povinnosti v súvislosti s prebiehajúcimi exekučnými konaniami, je v zmysle ust. § 9a ods. 2 Exekučného poriadku (v znení účinnom do 31.3.2017) generálne vylúčené.

11. Podľa ust. § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

12. Z vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že zákonným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo osvedčenie obavy, že exekúcia bude ohrozená, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

13. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré by boli potrebné v prípade vydania rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej úpravy právnych pomerov by bolo právo sporovej strany ohrozené.

14. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či

a/ je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami,

b/ navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie,

c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha,

d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav,

e/ právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah,

f/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením

15. Pomery, ktoré majú byť neodkladným opatrením upravené, musia mať vždy povahu právnych vzťahov. Regulácia faktických pomerov je z povahy veci vylúčená. Právne pomery a ich relevanciu posudzuje súd vždy v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Potreba ich úpravy musí byť bezodkladná, čo zahŕňa aj prvok naliehavosti a nevyhnutnosti.

16. V zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. d/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

17. Toto univerzálne neodkladné opatrenie spočíva v uložení povinnosti niečo aktívne vykonať, zdržať sa istých rušivých zásahov alebo strpieť určité obmedzenia. S výnimkou povinnosti niečo dať ide v podstate o zovšeobecňujúce transformovanie hmotnoprávneho ustanovenia o obsahu záväzku v zmysle § 494 Občianskeho zákonníka a v jeho intenciách možno interpretovať aj samotný § 325 ods. 2 písm. d/ CSP.

18. V zmysle ust. § 494 Občianskeho zákonníka, upravujúceho obsah záväzkov, z platného záväzku je dlžník povinný niečo dať, konať, niečo sa zdržať alebo niečo trpieť a veriteľ je oprávnený to od neho požadovať.

19. Citované ustanovenie § 325 ods. 2 písm. d/ CSP teda predpokladá uloženie povinnosti vyplývajúcej z hmotnoprávnych záväzkov.

20. V zmysle ust. § 9a ods. 1, 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ods. 1). Ustanovenia Civilného sporového poriadku o odpustení zmeškania

lehoty, o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii, neodkladných opatreniach a zabezpečovacích opatreniach sa v konaní podľa tohto zákona nepoužijú.

21. Vyššie uvedené inštitúty sú typickými inštitútmi sporového konania, ktoré v exekučnom konaní nie je možné použiť.

22. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že neodkladným opatrením nie je možné ukladať procesné povinnosti v prebiehajúcich exekučných konaniach, aj keď tieto žalobca presne nešpecifikoval a domáha sa iba uloženia všeobecnej povinnosti vo všetkých prebiehajúcich exekučných konaniach, z ktorého dôvodu nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia je vylúčené.

23. Z obsahu spisu nepochybne vyplýva, že žalobca sa navrhovaným neodkladným opatrením domáha uloženia povinnosti exekútorovi pri výkone exekučnej činnosti v prebiehajúcich exekučných konaniach a uloženia povinnosti tretím subjektom v rámci prebiehajúcich exekučných konaní.

24. Vydanie takéhoto neodkladného opatrenia je neprípustné vzhľadom na jeho generálne vylúčenie v zmysle ust. § 9a ods. 1, 2 Exekučného poriadku.

25. Práva a povinnosti exekútora a účastníkov exekučného konania sú upravené v Exekučnom poriadku a neplnenie týchto povinností podľa Exekučného poriadku možno vymáhať iba spôsobom upraveným v Exekučnom poriadku, a to výlučne exekučným súdom.

26. Oprávnený má v zmysle Exekučného poriadku k dispozícii aj iné právne prostriedky, ako predísť porušovaniu povinnosti exekútorom.

27. V prípade porušovania povinnosti podľa § 36 ods. 8 Exekučného poriadku, t.j. v prípade nedodržania zákonom stanovenej lehoty na poukázanie prijatých peňažných prostriedkov oprávnenému, má oprávnený v zmysle § 36 ods. 13 Exekučného poriadku právo osobitným návrhom požiadať exekučný súd, aby uložil povinnosť súdnemu exekútorovi vyplatiť zadržované sumy.

28. Iný, než exekučný súd, nemá právomoc zasahovať do výkonu exekúcie.

29. Oprávnený má tiež možnosť požiadať o zmenu súdneho exekútora v zmysle § 44 ods. 10, 11 Exekučného poriadku.

30. Účel, ktorý žalobca sledoval navrhovaným neodkladným opatrením, je možné dosiahnuť inak, a to procesným postupom upraveným v Exekučnom poriadku.

31. Ako už tiež bolo vyššie uvedené, pod pojmom „bezodkladne upraviť pomery“ má zákon na mysli úpravu pomerov, ktoré majú povahu právnych vzťahov.

32. V prejednávanej veci navrhovaným neodkladným opatrením nejde o úpravu právnych vzťahov medzi žalobcom a súdnym exekútorom, resp. tretími osobami, ktoré majú povinnosť v prebiehajúcich exekučných konaniach, ale týmto neodkladným opatrením sa žalobca domáha úpravy procesných povinností súdneho exekútora a tretích osôb v prebiehajúcich exekučných konaniach, vyplývajúcich z exekučného poriadku. Medzi žalobcom a žalovaným, ani tretími subjektmi nie je žiaden hmotnoprávny vzťah a žalobca sa nedomáha uloženia žiadnych povinností žalovanému alebo tretím subjektom, ktoré by vyplývali z hmotnoprávneho vzťahu.

33. Keďže neodkladným opatrením nemožno ukladať akékoľvek povinnosti vyplývajúce z Exekučného poriadku, lebo by tým došlo k zásahu do právomoci exekučného súdu, ktorý jediný je oprávnený usmerňovať činnosť exekútora v prebiehajúcich exekučných konaniach, vecne správne rozhodol súd prvej inštancie, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

34. Činnosť súdnych exekútorov pri nútenom vykonávaní povinností uložených individuálnym právnym aktom, postup súdov v exekúcii, úpravu práv a povinností účastníkov exekučného konania, ako aj ostatných subjektov (tretích osôb) upravuje zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.

35. Exekútor v exekučnom konaní vykonáva úlohy štátneho orgánu, ktorému je zverený výkon verejnej (štátnej) moci v rozsahu ustanovenom Exekučným poriadkom a subsidiárne Občianskym súdnym poriadkom a Civilným sporovým poriadkom. Exekútor je štátom určenou a splnomocnenou osobou na exekučnú činnosť (§ 2 Exekučného poriadku). Exekútorovi zákon priznáva postavenie verejného činiteľa (§ 5 Exekučného poriadku). Exekútor vykonáva exekučnú činnosť nestranne a nezávisle. Pri výkone svojej činnosti je viazaný len Ústavou Slovenskej republiky, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami podľa článku 7 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky, zákonmi, inými všeobecne záväznými právnymi predpismi vydanými na ich vykonanie a rozhodnutím súdu vydaným v exekučnom konaní (§ 3 Exekučného poriadku).

36. Exekútor je teda viazaný rozhodnutím súdu v exekučnom konaní, v inom konaní táto viazanosť nejestvuje, pretože výsledok iného konania (súdného alebo správneho) je iba vyriešením prejudiciálnej otázky, ktorým je súdny exekútor, ale aj exekučný súd viazaný z iných dôvodov, než sú tie, ktoré sú uvedené v § 3 Exekučného poriadku (§ 135 ods. 1, 2, § 251 ods. 4 O.s.p. a § 193 a § 194 CSP, § 9a ods. 1, 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.3.2017 a § 200 Exekučného poriadku v znení účinnom od 1.4.2017).

37. Exekučný súd, ale ani iný súd preto nemôže obmedziť či zastaviť postup súdného exekútora iným rozhodnutím než takým, ktoré mu voči tomuto postupu priznáva Exekučný poriadok. Tento záver vychádza predovšetkým z článku 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátny orgán môže konať len na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (v tomto prípade Exekučný poriadok).

38. Právny vzťah súdného exekútora a účastníka exekučného konania nie je súkromnoprávnym vzťahom a vzhľadom na povahu vzťahu vznikajúceho medzi oprávneným či povinným ako účastníkmi exekučného konania a súdnym exekútorom, vykonávajúcim exekučnú činnosť, nemožno nariadením neodkladného opatrenia odňať právomoc súdnemu exekútorovi alebo nariadením neodkladného opatrenia zakázať exekútorovi vykonávanie úkonov v rámci exekúcie, ktoré mu zveruje Exekučný poriadok a podobne.

39. Účastník exekučného konania má možnosť využiť v exekučnom konaní procesné prostriedky, ktoré vyplývajú z Exekučného poriadku. Takýmito procesnými prostriedkami sú aj návrh na zmenu exekútora a návrh v zmysle § 36 ods. 13 Exekučného poriadku. Neodkladným opatrením preto nemožno ukladať povinnosti súdnemu exekútorovi, prípadne tretím osobám inak, ako na základe Exekučného poriadku. Nariadením neodkladného opatrenia, ktorým by sa zasahovalo do exekučného konania inak, ako spôsobom upraveným Exekučným poriadkom, by došlo k porušeniu zákona, čo je neprípustné. Tento záver platí aj vo vzťahu k tretím osobám, ktoré majú nejaké povinnosti v exekučnom konaní.

40. Neodkladným opatrením teda nie je možné zasahovať do právomoci exekútora pri vykonávaní exekučnej činnosti a túto činnosť môže svojimi rozhodnutiami ovplyvňovať iba exekučný súd, a to v intenciách Exekučného poriadku. Účastníci v exekučnom konaní majú možnosť brániť sa prostredníctvom inštitútov upravených v Exekučnom poriadku, a preto nemôže sa domáhať v civilnom konaní, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by sa zasahovalo do činnosti súdného exekútora ako verejného činiteľa.

41. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo možné vyhovieť, pretože nie sú splnené zákonné podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia.

42. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, vrátane výroku o náhrade trov konania.

43. O trovách tohto odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP.

44. Žalobca bol v odvolacom konaní neúspešný, nemá preto nárok na náhradu trov konania, úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd stranám náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

45. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 poslednej vety CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).